

OOM EVERT, OOM EVERT!

(OH, OH, ONKEL EWALD)

Blijspel in drie bedrijven

door

NORBERT TANK

vertaling

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OOM EVERT, OOM EVERT!** (**OH, OH, ONKEL EWALD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NORBERT TANK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Els Meinderts - boerin / restauranteigenares, plm. 50 jaar oud

Hein - haar zoon, plm. 25 jaar oud

Oom Evert - zeeman, plm. 45 jaar oud

Meneer Richter - de concurrent van de overkant

Veronica - zijn dochter

Lies - postbode

Eduard - politieagent

Suzan - een meisje uit de stad

Alma - haar moeder

DECOR:

Plaats van handeling is het restaurant van Els, het bar-gedeelte. Aan de rechterkant de bar en de deur naar de keuken. Op de achtergrond de algemene opkomst en een raam. Aan de linkerkant de deur naar het eigenlijke restaurant. Wat tafels, stoelen en barkrukken.

EERSTE BEDRIJF

ELS: *(haalt de stoelen van de tafel en zet die op de vloer)* Elke dag hetzelfde liedje, stoelen eraf, tafelkleden erop, de bar in orde maken en dan maar wachten tot je een ons weegt.

HEIN: *(op uit de keuken)* Waar moet jij dan op wachten, ma?

ELS: Op gasten, m'n jongen, op gasten. Wij hebben helemaal niets meer te doen, sinds die concurrent uit de stad hier pal tegenover een restaurant heeft geopend.

HEIN: Dan sluit je de tent toch. Zoveel hebben we er ook weer niet aan verdiend.

ELS: *(koppig)* Nee. Nu helemaal niet! Dat zou hij van de overkant wel willen, die verwaande kwast. Opent hier zo'n elitetent en denkt dat hij ons de baas kan.

HEIN: Maar jij kent hem helemaal niet. Je bent er zelfs niet eens bij de opening geweest.

ELS: Dat moest er nog bij komen! Nee, met hem wil ik niets te maken hebben. Weet je wat voor aanbod hij gedaan heeft?

HEIN: Een aanbod? Daar zou ik direct op ingaan, ma!

ELS: *(kwaad)* Geen sprake van! Hij heeft geschreven dat hij onze zaak wil kopen, afbreken en op deze plek een parkeerplaats aanleggen.

HEIN: O, zit dat zo. Tja. Maar waarom koopt hij dan niet dat stuk land achter zijn zaak?

ELS: Dat kan niet, dat valt onder Natuurmonumenten. Het is een of andere biotoop. *(er wordt geklopt)* Ik doe wel open. Dat zal Lies wel zijn, die wil haar grog. *(ontsluit de deur)*

LIES: *(op)* Goedemorgen! Brr, het is koud vandaag en dat in juni. Je zou nog geen hond de straat op sturen.

ELS: Hetzelfde recept zeker, Lies? Grog met veel rum, een klein scheutje water en twee scheppen suiker. *(af naar de keuken)*

LIES: *(gaat bij Hein aan de bar staan en haalt brieven uit haar posttas)* En, Hein, hoe gaat het met je studie?

HEIN: Ach, het gaat z'n gangetje. Ik hoef niet zo lang meer. Over een half jaar moet ik afstuderen.

LIES: Denk eraan, dat studeren voor het meisje komt.

HEIN: Hoe bedoel je?

LIES: Ik ben niet blind. Het is dan ook een mooie meid, die Veronica.

HEIN: *(zacht tegen Lies)* Ik waarschuw je, één woord hierover tegen mijn moeder en je hebt hier voor de laatste keer gratis grog gehad.

LIES: Waarom mag je moeder dat niet weten?

HEIN: Veronica is de dochter van die nieuwe restauranthouder van de overkant. En ma is behoorlijk kwaad op hem, omdat hij al onze

gasten inpikt.

ELS: *(komt uit de keuken en heeft de laatste zin nog gehoord)* Wie pikt hier wat in?

HEIN: O, ik vertel Lies net, dat hij van de overkant al onze gasten inpikt en zo.

LIES: Dat heb ik al gemerkt ook. De auto's die normaal gesproken altijd bij jullie voor de zaak stonden, die staan nu aan de overkant en nog half op de stoep ook. Je moet echt slalommen om er doorheen te komen. En wat doet de politie? Helemaal niks. Ze knijpen twee oogjes toe.

ELS: Weet je waarom hij ook niks ziet? Omdat hij alleen nog maar oog heeft voor de dochter van de restauranthouder.

HEIN: *(scherp)* Wát zeg je daar?

ELS: Waar maak jij je druk om? Iedereen in het dorp weet dat die twee iets met elkaar hebben.

HEIN: *(tegen zichzelf)* Ik maak appelmoes van hem.

ELS: Zei je wat, mijn jongen?

HEIN: Ik bedoel, dat wist ik niet. Maar laat ik maar wat aan mijn studie gaan doen. Tot kijk, Lies.

ELS: Wat is er met die knul aan de hand? Het is hem zeker allemaal een beetje teveel. Zijn studie aan de landbouwschool, op het land en in de stallen helpen, hier in de zaak helpen. En het haalt nog niet eens veel uit ook.

LIES: Het wordt tijd dat jij een partner zoekt. Er moet hier weer nodig een man in huis komen, anders ga je eraan onderdoor. Hein kan zich dan ook beter op zijn studie concentreren.

ELS: Je hebt gelijk, maar wie wil mij nog op mijn ouwe dag?

LIES: Zo oud ben je nou ook weer niet. Je zou eens wat aan je uiterlijk moeten doen, je mooi in de kleren steken. *(trekt Els hoofddoek omlaag en kroelt door haar haren)* Je zal zien dat de mannen hier voor de deur in de rij staan, alsof er gratis iets te halen valt.

EDUARD: *(schreeuwt achter het toneel)* Au! Dat verdraaide mens, wacht maar, ik zal je! *(komt binnen, gaat recht op Lies af)* Zeg, kunt u die verrekte fiets niet fatsoenlijk neerzetten? Je breekt zowat je benen, wanneer je er langs wilt.

ELS: Zou je niet eerst even goedemorgen zeggen?

EDUARD: Ja, ook dat! Goedemorgen! Maar zo gaat dit toch niet langer. U blokkeert zo de hele stoep.

LIES: *(boos)* Dat ontbrak er nog maar aan, mij een beetje terechtwijzen vanwege mijn dienstfiets. Dienstfiets, zei ik, hoort u dat niet? Knoop dat maar goed in uw oren. Ik draag ook een uniform, hoor. Aan de overkant blokkeren de auto's de hele dag de stoep en

daar wordt helemaal niets van gezegd. En ik weet waarom!

EDUARD: *(probeert haar te onderbreken)* Maar...

LIES: Geen gemaar! Ik weet heus wel waarom u aan de overkant beide ogen toeknijpt. Maar één ding zeg ik u, met mij valt niet te spotten, ik zal mijn beklag doen bij uw baas. *(dreigt met haar vinger)* Met mij valt niet te spotten! Met mij niet! *(wil af)*

EDUARD: Als u zich zo nodig moet beklagen, dan doet u dat toch. Ik zal u niet tegenhouden.

LIES: *(komt weer terug)* Dat doe ik ook, meneer de agent, en dan zal ik uw baas ook gelijk vertellen, hoe dronken u was bij de opening van het nieuwe restaurant... en dat nog wel in functie. Gewoonweg schandalig! En dat moet dan een politieagent voorstellen.

EDUARD: U heeft hier ook niet alleen maar appelsap zitten drinken, of wel soms?

LIES: *(snibbig)* Nee, alleen maar thee.

EDUARD: Zo, zo, alleen maar thee. Uit een grogglas?

LIES: Waar ik mijn thee uit drink, gaat u helemaal niets aan. *(drinkt vlug haar glas leeg en dan snel af)*

ELS: Dat jullie altijd zo nodig ruzie moeten maken. En dan zeg je ook nog 'u' en 'meneer' en 'mevrouw' tegen elkaar. Waarom toch? Als ik het goed heb, dan is het nog niet eens zo lang geleden, dat jullie dikke vrienden waren. Die meid van tegenover heeft jou compleet het hoofd op hol gebracht, of niet?

EDUARD: Ach, wat de mensen allemaal vertellen, daar klopt helemaal niets van.

ELS: Maar ze ziet er wel heel lief uit, of niet?

EDUARD: Ja, dat is waar. Maar er is helemaal niets tussen ons.

ELS: Ik heb anders heel andere dingen gehoord. Veronica hier, Veronica daar. Zal ik je tas even naar huis dragen, Veronica?

EDUARD: *(verbaasd)* Hoe weet jij dat?

ELS: Ik zat bij de groenteman in de keuken, toen Veronica daar boodschappen kwam doen en jij daar zogenaamd toevallig ook opdook.

EDUARD: *(beduusd)* Ja, ja, dat klopt. Maar nu moet ik weer verder. Je weet het, het werk roept. *(snel af)*

ELS: *(roept door de keukendeur)* Hein, kom je even? *(gaat zitten piekeren)*

HEIN: *(op)* Wat is er, ma?

ELS: Is de post er al?

HEIN: Die heb ik achter de bar gelegd, ik haal het wel, blijf maar zitten. Zeg, ma, het valt mij op dat jij de laatste tijd ontzettend uitkijkt naar de post. Oom Evert schrijft toch nooit, je kent hem toch? Op een

goede dag staat íe voor je neus en zegt: 'Hallo, daar was ik weer'.

ELS: Oom Evert mag van mij naar de maan lopen. Hij heeft nog een schuld van vijfhonderd gulden bij mij en nu durft hij zich hier niet meer te vertonen, dat drankorgel! Als hij het lef heeft om hier ook maar één stap over de vloer te zetten, dan knuppel ik hem er met de zwabber weer uit. *(heeft de post bekeken, een brief schijnt ze alleen te willen lezen)* Hein, wil jij even kijken of er nog benzine in de tank van de auto zit? Ik moet nog snel even naar de stad.

HEIN: Doe ik. *(af naar de keuken)*

ELS: *(maakt de brief open)* Eens zien, wat het arbeidsbureau mij te vertellen heeft. Sollicitatiegesprek op... als kantinehulp. Werktijd van acht tot twee uur, zaterdags en zondags vrij. Van acht tot twee, dat gaat. Om drie uur ben ik dan weer thuis en kan hier opengaan. Maar wat moet ik tegen Hein zeggen? Ik kan beter maar helemaal niets zeggen. 's Morgens is hij toch nooit thuis en in het weekend ben ik thuis. Geen paniek, Els. Hij merkt er niets van en er zal geld in huis moeten komen, hoe dan ook.

HEIN: *(weer terug)* Zeg, ma, de tank is nog vol. Je hebt laatst nog getankt.

ELS: Dat was ik helemaal vergeten. Zeg, vandaag blijven we gesloten, er komt toch geen mens. *(af naar de keuken)*

HEIN: *(kijkt haar verbaasd na)* Wat is er toch met ma aan de hand? Plotseling moet ze naar de stad, houdt de zaak gesloten en weet niet meer dat ze getankt heeft. Hier klopt iets niet.

EVERT: *(achter het toneel reeds hoorbaar, op, licht aangeschoten)*
Hallo, daar was ik weer!

HEIN: Oom Evert?!

EVERT: *(laat zijn plunjezak vallen en neemt Hein in zijn armen)* O, wat ben ik blij dat ik weer thuis ben. Wat ben jij groot geworden. O, wat ben ik blij dat ik weer thuis ben.

HEIN: Anderhalf jaar is een lange tijd.

EVERT: Anderhalf uur ook. Want zo lang geleden heb ik niets te drinken gehad. Schenk mij eens een klein glaasje in, mijn jongen. *(klimt met veel omhaal op een barkruk)*

HEIN: *(achter de bar)* Tjonge, jij hebt al behoorlijk wat drank gehad.

EVERT: Schenk in, schenk in, de dag is nog lang, mijn jongen. Je weet dat ik altijd eerst een borrel moet hebben, wanneer ik weer van zee kom.

HEIN: *(schenkt in)* Kun jij dit trouwens wel betalen? Ma vertelde me dat jij nog voor vijfhonderd gulden bij haar in het krijt staat van de laatste keer.

EVERT: *(lacht)* Vijfhonderd gulden, dat is voor mij een fooi. *(telt uit)*

Een, twee, drie, vier, vijfhonderd gulden. En ik doe er nog vijfhonderd gulden bovenop. Als ik die verteerd heb, moet je me even waarschuwen. Zo, schenk nu maar eens in en klets niet zoveel. Neem er zelf ook een of mag je dat nog niet hebben?

HEIN: Nee, laat maar. Ik neem wel een colaatje. (*schenkt in*) Zo verstandig zou jij ook moeten zijn.

EVERT: Hoezo? Anderhalf jaar lang was ik verstandig en heb ik bijna geen druppel aangeraakt, dat is voldoende.

HEIN: Daar geloof ik geen barst van. Weet jij wat jij vroeger altijd zei, wanneer ik een smoes wilde verzinnen? Leugens hebben korte benen.

EVERT: Ach ja, af en toe ben ik wel eens op mijn bek gegaan, maar de meeste tijd was ik toch wel nuchter. Heb ik je dat verhaal wel eens verteld van die haai, die ik gevangen had met een zilveren lepeltje?

HEIN: Hou op! Dat verhaal kan ik wel dromen. Heb je niks nieuws?

EVERT: Nee, alleen mijn oude plunje. Ik moet nodig weer nieuwe kleren kopen.

HEIN: Ik heb het niet over kleren, ik heb het over verhalen.

EVERT: Nee, dat liegen wordt met de dag ook moeilijker. (*ze lachen alle twee*)

HEIN: (*schenkt cola in*) Proost, oom Evert! Ik ben blij dat je weer thuis bent. Jij bent toch mijn beste oom. Nu komt er tenminste weer een beetje leven in de brouwerij.

EVERT: (*kijkt om zich heen en valt bijna van zijn barkruk*) Waar is mijn schat van een Els eigenlijk, ofwel jouw moeder? En waar zijn de gasten?

HEIN: Ma is naar de stad. Gasten komen hier nauwelijks nog, sinds ze hier tegenover een restaurant hebben geopend.

EVERT: Dat restaurant heb ik gezien, maar ik ben niet naar binnen gegaan. Hier kunnen jullie het geld ook wel gebruiken. (*ze lachen*) Zeg, Hein, is mijn zuster kwaad op mij, omdat ik die rekening niet betaald had?

HEIN: Het gaat niet zozeer om het geld, ook al zaten we af en toe krap bij kas. Ze is alleen maar kwaad, omdat jij voor dag en dauw ervandoor bent gegaan, zonder een woord te zeggen. En je had in die afgelopen anderhalf jaar ook wel een keertje kunnen schrijven.

EVERT: Ik had geen balpen. Ach, je weet toch wel dat ik niet zo'n schrijver ben. En je wist toch ook wel dat ik op een zekere dag weer voor de deur zou kunnen staan.

HEIN: Ma zei, dat zij jou er weer met de zwabber uit zou knuppelen, wanneer jij het zou wagen om hier weer op te duiken.

EVERT: Jouw moeder zegt veel, wanneer de dag lang is.

VERONICA: *(komt binnen en struikelt over de plunjezak)* Hier kun je makkelijk je benen breken. *(brengt de plunjezak naar de keuken)*

HEIN: *(kortaf)* Dan moet je maar uit je doppen kijken, of ben je al zo verblind dat je alleen nog maar blauw ziet?

VERONICA: Blauw? Zeg, heb je soms een klap van de molen gehad? *(tikt op haar voorhoofd)* Wat mankeert je?

HEIN: *(poeslief)* Mij? Wat zou mij moeten mankeren? Mankeert mij wat, oom Evert? Nee toch? *(Evert zwijgt)*

VERONICA: Aha, dus u bent die beroemde oom Evert. Mag ik mij even voorstellen, Veronica Richter. Wij hebben hier die...

HEIN: *(onderbreekt haar, als een snob)* ... het voornaamste restaurant uit de hele buurt.

EVERT: *(voor zich uit)* Wat is er met die twee aan de hand?

VERONICA: Zeg, Hein, hier begrijp ik helemaal niets van. Waarom doe jij ineens zo raar tegen mij? Heb ik je iets gedaan of zo?

HEIN: Nog niet, maar ik weet genoeg. In opdracht van jouw vader probeer jij mij zo ver te krijgen, dat ik mijn moeder overhaal, om de zaak te verkopen, zodat jullie hier een parkeerplaats kunnen aanleggen. Je hebt mij het hoofd op hol gebracht, terwijl jij met die politieagent gaat. Eén ding zeg ik je: nooit, nooit zullen wij onze zaak verkopen.

VERONICA: Ben je dronken?

EVERT: Welnee, hij heeft alleen maar cola gehad.

VERONICA: *(vriendelijk)* Wilt u zich erbuiten houden, dit gaat alleen ons iets aan.

EVERT: Ha, ha, ha, jullie zijn tot over je oren smoorverliefd op elkaar.

VERONICA: *(wendt zich af)* Dat weet ik zelf ook wel.

HEIN: En ik ook.

EVERT: Hein, doe mij maar een bakkie koffie, maar wel een waar het lepeltje rechtop in kan staan, want ik moet zien dat ik weer nuchter word. Het werd de allerhoogste tijd, dat ik hier weer naartoe kwam. Er is hier genoeg recht te zetten.

HEIN: Doe ik, oom Evert. *(tegen Veronica)* En jij gaat er weer vandoor zeker, of niet? *(af in de keuken)*

VERONICA: Ouwe kniesoor. *(wil afgaan)*

EVERT: Ogenblikje, Veronica, blijf nog even hier.

VERONICA: Waarom?

EVERT: Ik heb het niet helemaal begrepen. Vertel mij eens, wat er hier eigenlijk aan de hand is.

VERONICA: *(gaat zitten)* Dat zit zo: mijn vader heeft hier tegenover een groot restaurant geopend.

EVERT: Maar waarom nou juist hier? Hier was toch al een?

VERONICA: Hij heeft het pand geërfd. En omdat het aan de hoofdstraat ligt, waar veel vakantiegangers doorkomen, heeft hij uitgerekend dat je hier goede zaken kunt doen. U moet weten dat mijn vader uit het vak komt. Wij hadden in de stad ook al een zaak, maar die moesten wij pachten. Dit hier is zijn eigendom. Dat hij deze stap heeft gezet is toch niet zo erg, of wel?

EVERT: Nee, eigenlijk valt daar niets tegen in te brengen.

VERONICA: Omdat wij nog geen parkeerplaats hebben, heeft hij mevrouw Meinderts aangeboden, haar zaak te kopen.

HEIN: *(komt weer binnen, tegen Veronica)* Ben je nou nog hier? Is bij jullie de verwarming soms kapot? Wij stoken hier niet voor jou.

EVERT: Maak je niet zo druk, Hein.

VERONICA: Ik zou wel een Spa rood lusten, als dat tenminste niet te veel moeite is.

EVERT: Die betaal ik. Schrijf maar af van die vijfhonderd gulden.

HEIN: *(nors)* Kijk eens aan, heeft ze jou ook al om haar vinger gewikkeld? *(haalt een fles en een glas, zet het met een knal op tafel)* Hier, Spa blauw, rood heb ik niet. *(tegen Evert)* Ik ga naar mijn kamer. Waarschuw me maar wanneer ze verdwenen is. *(af)*

VERONICA: Ik begrijp niet wat hem ineens mankeert.

EVERT: Heb jij echt helemaal geen idee? Jaloers is hij, jaloers op dat individu in zijn blauwe uniform. Zeg, is er iets tussen jou en die agent?

VERONICA: Ach wat! Wat Hein denkt, is helemaal niet waar. Ik hou alleen maar van hém. Bovendien is die agent veel te oud voor mij.

EVERT: En Hein houdt van jou. Dat had ik meteen al door, zelfs wanneer ik te diep in het glaasje heb gekeken.

LIES: *(vliegt naar binnen recht op de keuken af)* Wat gemeen, wat laag, ik kan die vent wel z'n nek omdraaien. Els, geef mij maar gauw een grog. *(draait zich om en ziet Evert)* Nee maar, wie hebben we daar? Evert, jij? Dat jij je hier durft te vertonen.

EVERT: Ja, Lies, ik ben het, zowaar ik hier sta.

LIES: En heeft Els jou er nog helemaal niet uitgeknikkerd?

EVERT: Ze heeft mij nog helemaal niet gezien, want ze is naar de stad. Maar vertel mij eerst eens waarom jij zo overstuur bent.

LIES: Moet je nagaan, de politieagent heeft mijn dienstfiets onderzocht en nou doet mijn licht het niet. Nu wil hij mij een boete geven. Maar ik heb hem een koekje van eigen deeg gegeven.

VERONICA: Heb je hem een dreun verkocht?

LIES: Nee, hij had er wel een verdiend, maar dat zou dan weer een aanval op een ergerlijk individu in functie zijn, of hoe dat ook mag

heten. *(ze lachen alledrie)*

EVERT: Wat heb je dan gedaan?

LIES: Luister. Stel je eens voor, dat deze stoel mijn dienstfiets is en deze posttas staat erbovenop. Nu legt meneer de agent zijn dienstpét op de tas. En die pet is er helemaal vanzelf van afgegleden. Weg! Dus nu loopt hij rond zonder pet. Wat denk jij wat voor uitbrander hij krijgt, wanneer hij zonder pet op het bureau verschijnt?

EVERT: *(lacht)* Die zal er niet om liegen. Zeg, wat is dat toch tussen jullie twee? Toen ik anderhalf jaar geleden vertrok, was alles tussen jullie koek en ei. En nu hebben jullie ruzie, daar begrijp ik helemaal niets van.

LIES: *(tegen Veronica)* Sinds Veronica hier in het dorp is, kan ik met hem niets meer beginnen.

VERONICA: Ik krijg weer overal de schuld van. Alleen omdat die blauwjás een keer mijn tas heeft gedragen en omdat ik op het openingsfeest van ons restaurant een paar keer met hem gedanst heb.

LIES: Ja, hij loopt nu als een verliefd kalf door het dorp.

VERONICA: Ik zweer dat er tussen mij en die agent helemaal niets aan de hand is en er ook nooit iets aan de hand zal zijn.

LIES: Echt niet?

VERONICA: Aan mijn nooit niet.

LIES: Erewoord. *(ze geven elkaar een hand)*

EVERT: *(haalt drie glaasjes en schenkt een borrel in)* Mijn naam zou niet Evert zijn, wanneer ik jullie problemen niet de wereld uit zou krijgen. Zeg, Lies, we maken die blauwjás zo jaloers, dat hij op handen en voeten naar jou toe kruipt en om jouw hand vraagt.

LIES: Ja, dat doen we. Maar hoe ga je dat aanpakken?

EVERT: Ik ben best een aantrekkelijke man. Ik ga dusdanig met jou flirten, dat hij groen ziet van jaloezie.

VERONICA: En hoe had u Hein willen aanpakken?

EVERT: Hein? Als hij jou niet wil hebben, dan onterf ik hem gewoon.

LIES: Dan moet je mij toch eens vertellen, wat jij hebt na te laten, Evert.

EVERT: Ik heb helemaal niets na te laten, maar dat hoeft hij niet te weten. Zo, maar nu eerst proost! Mmmm! Nog een?

LIES: Nee, ik moet nu weg, mijn post bezorgen. Tot kijk.

VERONICA: Wacht, ik ga zo ver met je mee. Tot kijk! *(beiden af)*

EVERT: Tot kijk. Zo, ik neem er nog een, want ik moet natuurlijk wel nuchter worden. Mmm! Die twee krijg ik wel weer bij elkaar, Lies bij haar agent en Veronica bij haar Hein.

SUZAN: *(op in motorkleding)* Hallo.

EVERT: Hallo, wat kan ik voor u doen?

SUZAN: Ik zoek hier in het dorp een garage, mijn motor is kapot. Ik heb dat klotending al drie kilometer moeten duwen. Ik kan niet meer.
(laat alles vallen en gaat zitten)

EVERT: *(roept)* Hein, kun je even komen?

HEIN: *(achter)* Wat is er? *(op)* O, bezoek.

EVERT: Ze heeft een monteur nodig, want haar motor is kapot.

SUZAN: Hij rijdt niet meer. Tijdens het rijden deed íe ineens brrrr! Hij sloeg af en was niet meer aan de praat te krijgen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto